

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 11.

Ottende Session.

12te Møde.

Tirsdagen den 16de Decbr.

(Fortf.)

Clausen (fortsat): Jeg skal hertil kun gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig meget beklageligt og meget betænkeligt, dersom Forestillingen skulde sætte sig fast hos Geistligheden om en fuldkommen og gennemgribende Bantro eller kristelig Dvale og Bevidstløshedstilstand i deres Menigheder. Det forekommer mig, at med denne Forestilling maa en anden vinde Indgang, at de Geistlige selv staae som de ene Troende, ene Vaagne og Bevidste, og denne Forestilling maa da atter meget let føre til en Bestræbelse for at faae draget den hele Ledning af de kirkelige Anliggender over i de geistlige Hænder. Dette mener jeg, vilde være høist beklageligt og betænkeligt; thi enhver Bestræbelse fra Geistlighedens Side for at indtage en isoleret Stilling overfor Menighederne vil upaatvivlelig kun bidrage til at forøge Mistemningen, at gjøre Afstanden imellem Præst og Menighed større. I ethvert Tilfælde mener jeg, at en Protest, der, saavidt jeg kan forstaae den, gaaer ud fra et meget eensidigt Geistlighedsstandpunkt, maa kunne tages ligefrem til Indtægt for Forslaget, tjene til yderligere anbefaling for dets rette protestantisk-kirkelige Charakter.

Det vil være Thinget bekendt, at det her omhandlede Forslag er i Midten af September Maaned blevet indgivet til Cultusministeren med Ønske om, at Ministeren maatte finde Opfordring til paa det her foreslaaede Grundlag

at forelægge for den forestaaende Rigsdag et Udkast til „Lov angaaende Dannelsen af et repræsenterende Organ for Folkekirken.“ Det vil heller ikke være Thinget ubekendt, at Ministerens Svar gik ud paa, at „han erkjendte Nødvendigheden af at søge Grundlovens § 80 om Ordningen af Folkekirken Forsatning ved Lov bragt i Udførelse, og at det var hans Overbeviisning, nu som før, at det kirkelige Organ maa, i Overensstemmelse med Forslaget, sammensættes ligeligt af geistlige og ikke geistlige Medlemmer“, men at han „ikke vilde være i Stand til paa den nu forestaaende Rigsdag at fremlægge et dertil sigtende Udkast“, baade af Hensyn til Tidens Knaphed, og „fordi han ikke kunde ansee det for rigtigt, at et saadant Forslag fremkom fra Regjeringen, førend Biskopper og Landemoder have faaet Leilighed til at yttre sig derom.“

Efterat jeg i Forbindelse med flere Mænd havde besluttet mig til Deeltagelse i det første bestemte Skridt, sigtende til at faae Grundlovens § 80 overført fra Papiret i Livet, har jeg for mit Vedkommende betragtet det som Selvfølge, at et saadant første Skridt maatte, dersom det ikke førte til det forønskede Maaal, følges af flere. Jeg har fuld og fast Overbeviisning om, at det maa lykkes — om ikke første Gang, saa efterhaanden — at vinde Indgang for den Erkjendelse, at det ikke vil være forfarligt at lade Folkekirken i Danmark længere henstaae i en Tilstand, der berører den baade den Modstandskraft og den Selvudviklingskraft, der følge med en Samfundsorganisation. Det var derfor min første Agt at freikomme med selve Forslaget i Rigsdagen, hvori da vel nogle af de oprindelige Forslagsstillere vilde